



*Posudek na diplomovou práci Zdeňka Trinkewitze*  
***Slash Fiction***

*(posudek vedoucí práce)*

Předkládaná práce je teoretickou diskuzí fenoménu *slash fiction*, žánru přepisování mediálních heterosexuálních narativů publikem, které do nich doplňuje a vписuje neheterosexuální či queer vztahy a homosociální motivy. Text Zdeňka Trinkewitze představuje žánr a zkoumá je z různých teoretických hledisek (sémiotické přístupy k textu, vztah mezi textem a čtenářem\_řkou, text jako výtvar komunity) a soustředí se na kritickou reflexi potenciálu žánru překročit, mutovat a destabilizovat působení heteronormativního genderového řádu. Autor se nedopouští relativně častých romantizací žánru ani agency autorek a autorů přepisu, a neromantizuje ani kolektivitu, která se skrze text či jeho prostřednictvím vytváří, naopak se v textu věnuje i možnosti, že původně subversivní akty mohou vést k zpětnému potvrzení normativního vymezení genderu, či k produkování normativních afektů a afektivních vazeb.

Autor pracuje s obdivuhodným rozsahem literatury a prokazuje přehled nejenom o samotném vytyčeném tématu, ale o širších teoretických debatách z oblasti mediálních a kulturních studií, affect studies a obecně feministických teorií, který je rozhodně hodný ocenění. Celkově se jedná o text na velmi vysoké úrovni. Přesto, jak zmiňuji níže, některé přednosti práce se podle mého soudu stávají i její možnou slabinou.

Čtení práce a kriticky dialogickou interakci s předkládaným textem ztěžuje, ne-li do velké míry znemožňuje, jeho do sebe uzavřený styl. Text by pro čtenáře a čtenářky otevřelo to, kdyby si autor kladl otázky, na které by poté pomocí teoretické literatury hledal odpovědi, či z jejichž perspektivy by následně organizoval a hodnotil teoretické diskuze, které mapuje. V současné podobě je text, přes svou obsažnost relativně statický a čtenářsky relativně nepřístupný a neprochází jím jasná argumentační linie. V tom vidím jako jeden z důležitých aspektů teoretické práce, která na místo vlastní analýzy empirického materiálu si stanovuje otázky v rámci teoretických konceptualizací. V tomto smyslu by se vyplatilo stanovit si cíl práce konkrétněji než shrnutí a mapování současných přístupů k slash fiction, ale např. věnovat se pouze jednomu aspektu, ke kterému by si autor stanovil otázky a ty poté zasadil do argumentu. Podobně by se nabízelo do práce zahrnout diskuze konkrétních ukávek slash přepisů, které by autorovi pomáhaly objasnit a konkretizovat teoretické úvahy.

Zásadnější připomínka formálního charakteru se vztahuje k nedodržení minimálního předepsaného rozsahu práce. Nejedná se mi o nucené a umělé „natahování“ textu, ale o doložení schopnosti obsáhnout jisté penzum a šířku argumentace.



Hlavně z posledně jmenovaného důvodu se moje hodnocení předkládané práce snižuje z výborně na rozmezí výborně a velmi dobře.

V Praze 21.9. 2013

Kateřina Kolářová